

Διδασκαλία πρώτιστος τοῦ ἐπιζητουμένου.

φ. 9.

Ἄκουσον, δέσποτα κριτά, τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Κέλσου
 τοῦ διδασκάλου ρήτορος φανέντος ἐν τῷ κόσμῳ,
 δικαιοσύνην πάντων (1) διδασκῶν ἀρχήν τε καὶ τέλος λέγων·
 5 ἐκάθισεν πανάριστος κριτῆς τὸ δίκαιον ἐπιβλέπων,
 ἐκάθισεν κριτῆς ὡς νουνεχῆς εἰς κρίσιν τὴν δικαίαν,
 ἐκάθισεν κριτῆς ὀλοτελῶς ἀνένοχος σκανδάλου,
 ὡς πάντων κτίστης καὶ θεὸς δικαιοῦτος τῶν ὄλων,
 οὐ βλέπει πρόσωπον πτωχοῦ εἰς κρίσιν τὴν δικαίαν,
 10 ἀλλ' οὔτε εἰς ἄρχοντα ὄρα ἀντίκρυς τοῦ δικαίου,
 ἀλλ' οὖν τοὺς πάντας ἐλεεῖ, τὸ ἴσον χορηγεῖται·
 Τούτου μιμοῦ, ὦ δέσποτα, καθήμενος εἰς κρίσιν,
 καὶ βλέπε τὴν ἐπίδειξιν τοῦ σοῦ ἐγκαλουμένου,
 ὡς γὰρ ἀδικούμενος παρίσταται ἐγκαλῶν σε,
 15 ὡσαύτως καὶ τὰς ἀντικρυς ἀπολογίας πάσας
 τὰς τοῦ ἐτέρου μέρους ἐκδικῶν μὴ παροράσης πάλιν,
 ἀλλὰ ταχέως γράφε (2) προσεχῶς καὶ βλέπε τὰ πρακτέα.
 Ὅ γὰρ Ψελλὸς ὁ σοφιστῆς κατέγραψεν τὴν δίκην,
 καὶ κρίσιν ἀπεφήνατο πτωχοῖς τε καὶ πλουσίοις,
 20 καὶ λίβελλον ἀντέγραψεν ἐν δίκῃ ὄρκον κρίνας·
 ὡσαύτως καὶ σύ μου δέσποτα προσέχων τοῖς δικαίοις,
 τὴν λύσιν δίδου τοῖς λαοῖς πᾶσιν ἀδικουμένοις·
 ὁ γὰρ ἀδικούμενος ζητεῖ τὴν κρίσιν πάντα,
 ὁ δὲ τὸ ἀδικὸν ποιῶν τῆς κρίσεως ἐκφεύγει·
 25 σὺ δὲ ὡς δίκαιος κριτῆς, στενεύων ἀμφοτέρους
 παράστησον τὸν ἔλεγχον ἀντικρυς τοῦ ἐτέρου,
 ὅπως φανῇ τὸ δίκαιον τοῦ ἐπιζητουμένου,

(1) πλεονάζει τὸ πάντων.

(2) πλεονάζει τὸ γράφε· διορθοῦσθω δέ, ἀλλὰ ταχέως πρόσχε·

